

Foto: Ida Lindkvist

Klockarsgården trotsar regn och rusk

Publicerad: 12 oktober 2014

Författare: Ida Lindkvist

Ihållande ösregn? Dyngsura funktionärer och genomblöta tävlingsdeltagare? Ridbana som efterhand fylls med vattenpölar? Vem bryr sig! På Klockarsgården anordnades idag KM i hoppning för Lindetraktens HSF och humören var på topp.

Regnet eskalerar och både häst, ryttare, funktionärer och publik får känna på den svenska, genuina hösten. I Klockarsgårdens paddock, där en bana med färgglada hinder är byggd, plaskar regnet och bildar pölar. Men ingenstans hörs någon klagan, ingen gnäller över kalla fingrar eller blöta ridbyxor. Gemenskapen bland de som är på plats är varm och peppande. Det märks så tydligt att de hejar på och stöttar varandra. Och i publiken står många ståndaktiga, trots blöta inpå skinnet är de kvar tills att sista ekipaget lämnar banan. Entusiasmen går som en röd tråd genom hela tävlingen.

- Alla är trevliga och hjälper varandra. Det är aldrig några fula och elaka kommentarer och de små får hjälp av de stora, berättar Johanna Klockars, som bor på gården tillsammans med familjen och driver verksamheten.

På gården samsas tolv hästar, sex stycken alpackor, uppfödning av minigrisar, kaniner, höns, hund, katt och får. Johanna har i nuläget två anställda och det är allt som oftast full fart. Men det har inte alltid varit så, utan verksamheten har de senaste två åren ökat i en väldig fart. Johanna, som tidigare arbetat som lärare, kände att hon ville göra något annat och eftersom att de ofta fått påhälsning från människor som vill träffa djuren, föll det sig ganska naturligt. Barnen ville ju också rida, så i september 2012 drog ridskolan igång.

- Då var det tolv barn, men det steg kraftigt. De var trettio stycken förra hösten och idag är det nittioåtta ridande. Det är väldigt positivt, högt tryck och det börjar faktiskt bli kö. Det finns några ströplatser, men det finns just nu inte plats för fler grupper, säger Johanna som från början inte räknat med att det hela skulle bli så stort.

Johanna själv är en hästtjej ut i fingerspetsarna och fick sin första ponny när hon var sju år gammal. Hennes föräldrar hade väldigt begränsad kunskap inom hästsporten och Johanna säger själv att just det är något som satt sina spår.

- Jag försöker verkligen utbilda föräldrarna från grunden, det är så viktigt och vi vill att de ska vara med. Säkerheten är viktigt, tyvärr slarvas det mycket på flera ställen. Olycka ska vara en olycka och inte slarv. Därför är det också viktigt att hålla gott hästmateriel, hästar som är välutbildade och trygga.

Det händer mycket på Klockarsgården och det finns något för alla mellan 3-99 år. Många är mellan 4-9 år, men det finns också tre vuxengrupper samt en grupp för nybörjarpappor. Johanna driver även, bland annat, daglig verksamhet, turridding, ridlektioner för funktionsnedsatta och vissa som arbetstränar kommer till gården. Både dressyr- och hopptränare kommer på besök med jämna mellanrum. Det finns också en ridskolegrupp för ett gäng killar, inspirerat av medeltidsridning och de grabbarna har som mål att rida tornerspel.

- Och så har vi Djurkul. Det är för 4-9 år, barnen lämnas här i en och en halvtimme och de får lära sig om alla sorters djur, både vilda och tama. De får rida, åka häst och vagn, gå på alpackapromenad och så går de ut i skogen kollar på till exempel spår och olika sorters djurbajs.

Än så länge har Klockarsgården inte haft tillgång till något ridhus, utan fått hållit ridpassen utomhus i paddocken. Men ett ridhusbygge har nu under en tid pågått och är alldeles snart klart!

- Oavsett väder rider vi ute, i ur och skur. Föräldrar har till och med skottat ridbanan, men det är aldrig någon som gnäller. Men om fem till sex veckor kommer ridhuset att

vara ridbart, och det blir inte bara ett ridhus, utan en ridanläggning och till våren nya stall. Att bli en ridanläggning där alla är välkomna, där man kan hänga efter skolan och där det finns trygga vuxna, gärna en fritidspedagog. Äta mellis och läsa läxor, dit ska vi!

I somras arrangerades tre ridläger, de blev helt fulla och förutom lokalt kom det även barn från Göteborg, Stockholm och Västerås.

– Det är kul att se hur de älskar det, det lyser i ögonen på dem. De grinade när de skulle åka hem, säger Johannas man Micke.

Johanna tillägger:

– Bästa sättet att växa är ett gott rykte.

Johanna tränar ständigt sina hästar och utbildar sig kontinuerligt. Det här livet passar henne som handen i handsken och hon trivs bra med att få vara sin egen chef.

– Då kan man förändra snabbt och bestämma vid efterfrågan.

Slutligen sammanfattar hon dagens verksamhet med följande ord:

– Allt känns bara så himla bra!

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/klockarsgarden-trotsar-regn-och-rusk/>